

ATLETIEK Natuurloop in Battice is vooral gezellig

Alleen winnaars, geen verliezers

De natuurloop in Battice stond vooral in het teken van gezelligheid. De wedstrijd was voor velen bijzaak.

door **Dennie Sormani**

Een voor een druppelden ze binnen, de atleten die meededen aan 'les quatre cimes', een natuurloop van 33 kilometer in het Belgische Battice. De een kwam met een glimlach binnen en leek ogenschijnlijk onvermoeid, de ander hapte zittend op de grond naar lucht. Een van de 735 deelnemers die na afloop niet uitgeput leek, was Jo Schoonbroodt. De onvermoeibare 65-jarige Maastrichtenaar finishte op knappe wijze als beste Limburger op de zestiende plek en deed met een grote glimlach zijn verhaal. „Het parcours heeft voor mij geen verrassingen meer”, aldus de man die al voor de 22ste keer aan het vertrek stond in Battice. „Het is nauwelijks vlak, het gaat alleen maar bergop en bergaf. We hadden bovendien prachtig weer om in te lopen in deze schitterende omgeving. Wat ik vooral mooi aan deze wedstrijd vind, is dat na afloop onder het genot van een biertje de organisatie op het podium gaat staan en niet de winnaars. De sfeer is heel speciaal, niet te vergelijken met een andere wedstrijd.” In het glooiende landschap van Battice (gemeente Luik) en omgeving, met prachtige vergezichten, was het dus voornamelijk te doen om de gezelligheid. De deelname was - in Nederland zeer uitzonderlijk - gratis en bovendien kreeg iedereen die de finish haalde een zogenaamde 'casse-croûte': een traktatie met producten uit de streek. Schoonbroodt: „Iedereen is hier winnaar, er zijn geen verliezers.” Een van de Limburgse lopers die voornamelijk kwam voor de entourage was Roel Hendriks. Hij stond

De lopers op weg naar de finish door Het land van Herve.

foto Marcel van Hoorn

voor de vijfde keer aan de start. „De sfeer is hier top, vooral na afloop in de hal onder het genot van een hapje en drankje”, vertelde hij voorafgaand, terwijl op de achtergrond de fanfare het aanwezige publiek vermaakte. „Winnen ga ik hier zeker niet, daarvoor spreek je met de verkeerde, maar dat is ook niet belangrijk en daar kom ik ook

niet voor. Het is voor mij meer een training dan een wedstrijd. Ik wil gewoon lekker lopen met een groepje vrienden.” De wedstrijd, die al voor de dertigste keer werd georganiseerd en vast prik is voor tientallen Nederlanders, was voor het gros van de deelnemers bijzaak. In totaal legden de atleten in de 33 kilometer lange ra-

ce 625 hoogtemeters af en kwamen ze langs de vier toppen: Croix de Charneux, Fort d'Aubin, Mauhin en Chapelle de Transpigneux. En alsof dat nog niet genoeg was, moest in de laatste kilometer richting de eindstreep ook nog de muur van Bouxhmont, met een stijgingspercentage van tien procent, worden bedwongen.

„Op zich is dat niet een hele zware klim, maar na 33 kilometer is het echt een muur waar je tegenop kijkt. En dan zie je al die toeschouwers hier staan en klappen, dan kun je het natuurlijk ook niet maken om te wandelen”, zei Schoonbroodt. „Ik loop zo'n race vooral op reserves, omdat ik niet meer de leeftijd heb om alles te geven.” La-

chend: „Wat mij betreft zou ik zo weer kunnen vertrekken.”

Uiteindelijk moest ook een loper tot winnaar worden gekroond. De jonge Julien Dethier bleek na iets meer dan twee uur strijden de beste. De Belg, die vorig jaar nog als tweede de finish passeerde, kwam nu in tranen over de eindstreep.